

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA UOKiK W POZNANIU**

ul. Zielona 8, 61-851 Poznań
Tel. (0-61) 852-15-17, 852-77-50, Fax (0-61) 851-86-44
E-mail: poznan@uokik.gov.pl

RPZ-430/2/04/SS

Poznań, dnia 29 kwietnia 2004 r.

DECYZJA Nr RPZ 7/2004

I. Na podstawie art. 101 ust. 2 pkt 2 b ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (tekst jednolity: Dz. U. Nr 86 z 2003 r. poz. 804 z późn. zm.) oraz stosownie do art. 28 ust. 4 i 6 tej ustawy oraz § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. *w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów* (Dz. U. nr 18 poz. 172 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej na Telekomunikację Polską S.A. z siedzibą w Warszawie, wszczętego z urzędu,

działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

nakłada się na Telekomunikację Polską S.A. karę pieniężną w wysokości 23.585,00 zł (słownie: dwadzieścia trzy tysiące pięćset osiemdziesiąt pięć złotych), płatną do budżetu państwa, z tytułu nieudzielenia informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 45 ww. Ustawy, określonych w piśmie z dnia 23 grudnia 2003 r.

Uzasadnienie

W dniu 22 grudnia 2003 r. organ antymonopolowy wszczął postępowanie wyjaśniające w sprawie RPZ-036/89/03/MM z wniosku Jadwigi Kaźmierowskiej (dalej określanej też jako Wnioskodawca lub Wnioskodawczyni), w sprawie działań Telekomunikacji Polskiej S.A. z siedzibą w Warszawie polegających na odłączeniu telefonu Wnioskodawczyni pomimo uregulowanych należności za telefon. W związku z tym, iż kwestionowane zachowania Telekomunikacji Polskiej S.A. dotyczą w przedmiotowej sprawie działania jej jednostki organizacyjnej w Kaliszu, Urząd zwracał się o udzielenie informacji do Telekomunikacji Polskiej S.A. – Obszar Telekomunikacji w Kaliszu (dalej zwanej TP S.A. lub Spółką).

Pismem z dnia 23 grudnia 2003 r. (doręczone TP S.A. w dniu 29 grudnia 2003 r.), ponawianym z powodu braku odpowiedzi TP S.A. pismem z dnia 15 stycznia 2004 r. (doręczone TP S.A. w dniu 19 stycznia 2004 r.), Urząd zwrócił się do Spółki na podstawie art. 45 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów*

(zwanej dalej Ustawą) o ustosunkowanie się do zarzutów Wnioskodawczyni oraz o przesłanie kserokopii nieuregulowanych faktur, będących podstawą odłączenia wnioskodawczyni telefonu, w ciągu 7 dni od daty otrzymania wezwania.

TP S.A. odpowiedziała na te pisma w dniu 22 stycznia 2004 r. wymieniając za jakie miesiące rachunki telefoniczne nie zostały opłacone, w jakich kwotach, oraz podając, że wyjątkowo została podjęta decyzja o zbonifikowaniu zaległości płatniczych p. Jadwigi Kaźmierowskiej i tym samym nastąpiło uruchomienie stacji. Spółka nie przedstawiła spornych faktur, mimo wyraźnego żądania Urzędu.

W związku z tym Urząd pismem z dnia 3 lutego 2004 r. (doręczonym TP S.A. w dniu 6 lutego 2004 r.) zwrócił się do Spółki o ponowne przeanalizowanie faktur i zajęcie stanowiska, tym bardziej że z dokumentów przedstawionych przez Wnioskodawczynię wynika, iż należności zostały przez nią uregulowane. Urząd ponownie też zażądał przedłożenia kserokopii przedmiotowych faktur, wyznaczając na to 10 dniowy termin.

W dniu 19 lutego 2004 r. (po upływie terminu) TP S.A. nadesłała pismo, podpisane przez tę samą osobę, która udzieliła wcześniejszej odpowiedzi, wnosząc w nim o uzupełnienie danych Janiny Kaźmierowskiej, tj. o numer urzędzenia końcowego i adres, ponieważ podanie jedynie nazwiska klienta uniemożliwia Spółce rozpatrzenie wystąpienia Urzędu. Pismo nie zawierało żądanych przez Urząd informacji.

W odpowiedzi Urząd pismem z dnia 2 marca 2004 r. (doręczonym TP S.A. w dniu 5 marca 2004 r.) ponowił swoje żądanie o przeanalizowanie wystawionych faktur VAT i płatności dokonanych przez Wnioskodawczynię oraz o nadesłanie faktur, które zdaniem TP S.A. zostały nieuregulowane, w terminie 7 dni od otrzymania wezwania. Urząd wskazał również na to, że podpisana na wszystkich pismach ze strony TP S.A. p. Bożena Kozłowska w piśmie z dnia 14 stycznia 2004 r. oświadcza, że przeprowadzono w sprawie p. Kaźmierowskiej wnikliwe postępowanie i podaje wszelkie dostępne dane Wnioskodawczyni, po czym w piśmie także datowanym na 14 stycznia 2004 r. (data wpływu do Urzędu – 19 lutego 2004 r.) oświadcza, że nie jest możliwe rzetelne rozpatrzenie wystąpienia Urzędu z dnia 3 lutego 2004 r. z uwagi na brak pełnych danych Pani Kaźmierowskiej.

Wyznaczony przez Urząd termin bezskutecznie upłynął w dniu 12 marca 2004 r.

We wszystkich kierowanych do TP S.A. pismach Urząd wskazał zakres żądanych informacji, cel żądania, termin udzielenia informacji oraz pouczył Spółkę, iż w przypadku nieudzielenia żądanych informacji, bądź udzielenia informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość od 200,00 do 5.000,00 euro.

Mając na uwadze powyższe okoliczności postanowieniem z dnia 23 marca 2004 r. Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów wszczął postępowanie w sprawie nałożenia na TP S.A. kary pieniężnej za nieudzielenie żądanych informacji, na podstawie art. 101 ust. 2 pkt 2 b Ustawy.

W dniu 29 marca 2004 r. TP S.A. przekazała do Urzędu odpowiedź na wezwanie z dnia 2 marca 2004 r., podpisaną przez p. Bożenę Kozłowska. TP S.A. odesłała w niej do swojego pisma w sprawie udzielenia bonifikaty na rzecz p. Kaźmierowskiej, jednak nadal nie ustosunkowała się do kwestii uregulowania rachunków przez Wnioskodawczynię oraz nie przedstawiła kserokopii żądanych przez Urząd faktur.

Natomiast pismem z dnia 15 kwietnia 2004 r. (doręczonym dnia 21 kwietnia 2004 r.) stanowiącym reakcję na postanowienie o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary, TP S.A. przeprosiła za zwłokę w podaniu żądanych przez Urząd informacji, oświadczyła, iż Wnioskodawczyni nie zalega z płatnościami i przedłożyła faktury, o które wzywał Urząd. Spółka wyjaśniła, iż w przekonaniu osób udzielających wcześniejszych odpowiedzi na wezwania Urzędu, ich zawartość, a w szczególności fakt, iż Urząd został poinformowany o rozwiązaniu zaistniałej sytuacji po myśli abonentki, odpowiedzi te stanowiły informację wyczerpującą o stanie sprawy. Jednocześnie Spółka wskazała, iż w sprawie może chodzić nie o interes publiczny, a o indywidualny interes abonentki, a tym samym niezrozumiałe jest podjęcie przez Urząd postępowania w sprawie jednostkowej reklamacji. TP S.A. uznała jednak swoje uchybienie w wywiązywaniu się z obowiązku terminowego udzielenia informacji na żądanie Prezesa Urzędu.

Oceniając przedstawiony stan faktyczny Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Prezes Urzędu jest centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów. Prezesowi Urzędu przyznano szereg kompetencji związanych ze sprawowaniem kontroli przestrzegania przez przedsiębiorców przepisów Ustawy. Konkurencja oraz ochrona konsumentów stanowią w myśl Ustawy dobro szczególnie chronione.

W związku z tym, stosownie do art. 45 Ustawy, przedsiębiorcy i ich związki są obowiązani do udzielania wszelkich koniecznych informacji na żądanie Prezesa Urzędu. Nieudzielenie informacji, a także udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd może spowodować sankcje karne, przewidziane w art. 101 ust. 2 pkt 2 b Ustawy, w wysokości od 200 do 5 000 euro. Przepisy te mają na celu zapewnienie możliwie sprawnego przeprowadzenia przez Urząd postępowania, a tym samym efektywną kontrolę przestrzegania przepisów Ustawy.

O zastosowaniu powyższej sankcji, jak i o jej wysokości decyduje organ antymonopolowy, kierując się zasadami określonymi w art. 104 Ustawy.

Zachowania TP S.A. polegające na permanentnym i konsekwentnym nieudzieleniu informacji, o które Urząd swoje żądanie kilkakrotnie ponawiał w okresie od grudnia 2003 r. do dnia wydania niniejszej decyzji (pisma z dnia: 23.12.2003 r., 15.01.2004 r., 03.02.2004 r., 02.03.2004 r), godzą bezpośrednio w uprawnienia Urzędu, zapewnione dla realizacji efektywnej ochrony konkurencji i konsumentów. Pamiętać przy tym należy, że Urząd występuje w obronie interesu publicznego, a zatem każde nieudzielenie informacji jest szczególnie uciążliwe dla realizacji jego zadań. Dopuszczenie się przez przedsiębiorcę takich uchybień powinno co do zasady skutkować zastosowaniem przewidzianej w takim przypadku sankcji. W ocenie Urzędu tylko usprawiedliwione opóźnienie lub zaniechanie wykonania nałożonego przez Urząd obowiązku mogłoby spowodować odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej. W tym przypadku okoliczności takie nie miały miejsca, a tym samym uzasadnione jest zastosowanie sankcji.

Podjmując decyzję o nałożeniu kary pieniężnej oraz rozważając wysokość kary organ antymonopolowy wziął też pod uwagę funkcję represyjną jak i funkcję prewencyjną, którą kara powinna spełnić w odniesieniu do przedsiębiorcy.

Nieudzielenie żądanych przez Urząd informacji, mimo wielokrotnie ponawianych wezwań, fakt odpisywania TP S.A. na niektóre tylko pisma Urzędu i to z opóźnieniem, oraz okoliczność, że od momentu pierwszego wezwania, tj. od 30 grudnia 2003 r. do dnia 21 kwietnia 2004 r., tj. daty przedłożenia informacji, TP S.A. miała **114 dni na wykonanie wezwania**, uzasadnia nałożenie kary w maksymalnej wysokości. Podkreślenia wymaga fakt, iż Urząd wzywał Spółkę o informacje, których przygotowanie i przesłanie nie było trudne i nie wymagało szczególnego zaangażowania, a na pewno nie przez niemal trzy miesiące. Dopiero wszczęcie postępowania w przedmiocie nałożenia kary spowodowało uzyskanie od Spółki tych informacji, co jednak nie stanowi okoliczności łagodzącej w niniejszej sprawie. Wszczęcie postępowania w przedmiocie nałożenia kary za niewykonanie dyspozycji art. 45 ust. 1 Ustawy stanowi bowiem efekt nagannego zachowania przedsiębiorcy uniemożliwiającego Urzędowi prowadzenie postępowania wyjaśniającego w danej sprawie, a nie etap rzeczowego postępowania wyjaśniającego. W związku z tym wykonanie obowiązku przez TP S.A. na skutek wszczęcia postępowania w sprawie nałożenia kary, nie ma wpływu na okoliczność, iż do tej pory obowiązku tego dobrowolnie nie wykonano. W przedmiotowym przypadku Spółka kilkakrotnie wzywana była przez Urząd do przedstawienia żądanych informacji zanim wszczęte zostało niniejsze postępowanie i nie sanuje jej zaniechań fakt, iż Spółka załatwiła sprawę po myśli Wnioskodawczyni, a tym samym uważała sprawę za zakończoną.

Nałożenie kary pieniężnej ma też na przyszłość zapobiec opisanym zachowaniom TP S.A. i zmobilizować Spółkę do respektowania przepisów prawa oraz kierowanych na ich podstawie żądań Urzędu, oraz do wymagania przestrzegania prawa od swoich pracowników. Znamiennym jest fakt, iż Spółka już była karana za tego rodzaju uchybienia, m. in. decyzjami: z dnia 24 lipca 2002 r. w sprawie DDI-2-53/14/02, z dnia 26 lutego 2003 r. w sprawie DDI-2-53/32/02.

Okoliczności te uzasadniają nałożenie kary w maksymalnej wysokości.

Nadmienić należy, iż bezpodstawne są wątpliwości wyrażone przez TP S.A. w piśmie z dnia 15 kwietnia 2004 r. Przede wszystkim na etapie postępowania wyjaśniającego Urząd zgodnie z art. 43 ust. 1 i 2 Ustawy bada (m. in. zwracając się o potrzebne informacje do przedsiębiorców), czy w ogóle doszło do jej naruszenia, czy są podstawy do wszczęcia postępowania antymonopolowego lub postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, a także czy są podstawy do ewentualnego wszczęcia postępowania z urzędu. Z kolei art. 45 Ustawy, na mocy którego Urząd wzywał Spółkę do udzielenia informacji, nie zawęża skorzystania z tej kompetencji przez Urząd do poszczególnego etapu, rodzaju lub charakteru spraw, a wskazuje jedynie od jakich podmiotów Urząd informacji tych może oczekiwać.

Wartość euro przeliczono wg zasad określonych w art. 115 ustawy, tj. wg kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez NBP w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary.

Uwzględniając powyższe orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji przysługuje stronie odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Poznaniu, w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia decyzji.

Karę pieniężną należy wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, NBO O/O Warszawa nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000 w terminie 14 dni od daty uprawomocnienia się decyzji.

Z upoważnienia
Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury w Poznaniu
Edward Stawicki

Otrzymuje:

- 1) Telekomunikacja Polska S.A.
Zarząd Spółki
ul. Twarda 18
00-105 Warszawa